

Jakubovi - Janoušek, Slávek

1. Ta tečka v dáli, to není loď,
to odplouvá rok mého narození,
s kulatými okýnky,
maškarní rok mého narození,
rok tancující a asketické naděje
ve znamení budoucího komfortního života.
A člověk se do života vrhá výhradně po hlavě,
jó, dokonce jsem se o tobě nejdřív dozvěděl,
že vlasy máš tmavé,
úplně nejdřív přicházejí v bolestech na svět vlasy,
proto taky první, už bez bolestí, odcházejí,
naprosto poznenáhlu, jak dým.
- R: Jakube, Kubo, Jakoubku,
přesívám peří holoubků,
copak si pro tebe připravil svět,
copak si pro tebe připravil svět?
2. Ta tečka v dáli, to není loď,
to odplouvá rok tvého narození,
s kulatými okýnky,
neklidný rok tvého narození.
Rok absurdní a tápající naděje
ve znamení touhy po obyčejném životě,
a zdá-li se ti, že se ta loď naklání
a mává komínem,
tak to není mávání, to se kymácí zem.
- R: